

TAGAD IR TAS LAIKS

Jes. 55:6

Meklējiet to Kungu, kamēr Viņš atrodams, piesauciet Viņu, kamēr Viņš ir tuvu.

Mīļie draugi Jēzū Kristū!

Tagad ir tas laiks. Ne rītā, ne vēlāk, bet tagad.

Laiks darīt ko? Meklēt, piesaukt to Kungu.

Tagad, šodien, ne rītdien. Rītdien varbūt būs par vēlu.

Mēs neviens nezinam ko rītdiena nesīs. Mēs pat nezinam kā šī diena beigsies. Šī varētu būt mūsu pēdējā diena zemes dzīvē.

Ēbrēju vēstulē ir rakstīts: ***Cilvēkam nolemts vienreiz mirt un tad tiesa.***

Tas svarīgais jautājums ir, vai mēs esam gatavi uz to. Viens mācītājs reiz pareizi teica ka tikai tad, kad cilvēks ir gatavs mirt, viņš ir gatavs dzīvot.

Tā ir patiesība. Tikai tad, kad mūsu attiecības ar Dievu ir pareizas, esam gatavi mirt un tikai tad īsti sākam dzīvot. Daudzi cilvēki domā, ka var dzīvot vienalga kā un, ka galu galā viss labi būs. Ir daudzi kas tic, ka augšā aiz zvaigznēm viss būs jauki un skaisti un viss kautkā izkārtosies.

Bet tas nav tas, ko māca Dieva vārds. Cerība uz gaišu, jauku mūžību ir dota tam, kas ir piedzimis no augšienes, kas ir savu dzīvi, savu mūžību uzticējis Pestītājam Jēzum Kristum.

Viņš ir vienīgais ceļš. ***Es Esmu ceļš, patiesība un dzīvība, neviens netiek pie Tēva kā vien caur mani.***

Tādēļ vispār Viņš nāca pasaulē. Jēzus nāca, lai samaksātu mūsu pelnīto sodu. Viņš pie krusta izlēja savas nevainīgās asinis mūsu dēļ. Viņš izcieta Dieva bargo sodu mūsu dēļ. Viņš to darīja, jo tik ļoti Viņš mūs ir mīlējis.

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens kas Viņam tic nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.

Kad ticam uz Jēzu, kad paļaujamies uz Viņu, tad mūsu mūžīgā nākotne ir nodrošināta. Viss labi būs. Kad ticam uz Jēzu, kad apliecinam Viņu par savu Kungu un Pestītāju-tad esam gatavi mirt un brīvi dzīvot.

Kad saprotam ka mūsu vieta debesīs nav atkarīga no mūsu labuma, bet no Viņa žēlastības, no Viņa izlietām asinīm, tad ejam pa pareizo ceļu.

Tas jautājums ir, vai mēs īsti to saprotam? Vai īsti esam uzticējuši visu savu pestīšanu Viņam, jeb vai vel maldamies un domājam, ka esam pietiekoši labi un Dievs mūs pieņems. Ja Dievs mūs pieņemtu uz tāda pamata, tad Viņš sevi darītu par meli un Kristus būtu velti miris pie krusta.

Kā Mārtiņš Luters visur un vienmēr uzsvēra: **SOLA KRISTUS.**

Kristus vien. Nekas cits, kā vien Jēzus Kristus.

Atgriežoties mūsu tekstā, tiekam mācīti, ka mums vajaga meklēt to Kungu, kamēr Viņš ir atrodams. Piesaukt Viņu, kamēr Viņš ir tuvu. Tagad ir tas laiks. Mēs dzīvojam tā sauktajā Dieva žēlastības laikmetā. Tas nozīmē, ka katrs kas piesauks Viņu tiks uzklausīts.

Katrs kas savu skatu uz Kristu ver - tiek pieņemts. Atcerēsimies noziednieku pie krusta Lielajā Piekdienā. Viņš savu skatu vērsa uz Jēzu un Jēzus viņam apsoliņa, ka **Šodien tu būsi ar mani paradīzē.**

Lasam Apustuļu darbus, kad Vasarsvētku dienā Pēteris sprediķoja. Svētais Gars aizskāra cilvēku sirdis un viņi sauca: „Brāļi, ko lai mēs darām?” Bet Pēteris tiem atbildēja:

„Atgriezieties no grēkiem un liecieties kristīties ikviens Jēzus Kristus vārdā, lai jūs dabūtu grēku piedošanu un saņemtu Svētā Gara dāvanu. Jo šis solījums dots jums un jūsu bērniem un visiem, kas vēl ir tālu, ko Tas Kungs, mūsu Dievs pieaicinās.”

Vēlāk Pāvils un Sīla atrodas cietumā. Viņi slavēja, teica un godināja Dievu. Dievs dzirdēdams viņu slavas dziesmas sūtīja zemestrīci un atvēra cietuma durvis. Sargs domādams ka cietumnieki izbēguši izrāva savu zobenu un gribēja iztaisīt pašnāvību. Viņš domāja, ka tas būs labāk nekā saņemt sodu.

Pāvils viņam sauca lai viņš sevi neskādē, jo visi cietumnieki turpat esot, viņi nav aizbēguši. Cietumnieks tad jautāja: „Kungi, kas man jādara lai es tiktu pestīts?” Viņi atbildēja – „Tici uz Kungu Jēzu, tad tu un tavs nams tiksit pestīti.”

Tik vienkārši. Tas ir viss. Tici uz Jēzu Kristu. Tas ir tik vienkārši, ka daudzi to palaiž garām. Mūsos ir tāda vēlēšanās, ka būtu kautkas vairāk. Kautkas ko mēs darām. Redzi Dievs mani pieņem, jo es esmu labs.

Jesaja teica un Pāvils to atkārtoja, ka mūsu taisnība ir kā sārņainš tērps, - kā netīra lupata Dieva priekšā. Mūsu labums, kas mums izskatās kā tīrs balts tērps, Dieva svētā spožumā izrādās netīrs un notraipīts.

Pestīšana, mūžīgā dzīve Tēva namā ir atkarīga tikai no ticības uz Jēzu Kristu. Viņa pēdejie vārdi Lielajā Piekdienā bija: **Viss piepildīts.** Grēka sods bija uz mūžīgiem laikiem samaksāts. Viss piepildīts. Nevar ne pielikt, nedz atņemt.

Tanī mirklī smagais aizkars templī pārplīsa uz pusēm un tā simbolizēja, ka caur Jēzus upuri – durvis uz debesīm ir atvērtas ikvienam, kas tic uz Jēzu Kristu.

Tas mūs atved atpakaļ pie ta jautājuma- kā ir ar tevi? Vai tu tici uz Jēzu Kristu? Vai tu esi nodevis savu dzīvi Viņam pilnīgi?

Ja esi, paldies Dievam. Turies pie Viņa un zini ka tava mūžīgā nākotne ir droša. Viņš pats teica:

Manas avis dzird manu balsi, un Es tās pazīstu, un Viņas man seko. Un Es tam dodu mūžīgo dzīvību, un viņas nemūžam neies bojā, un neviens tās neizraus no manas rokas.

Kas reiz savu dzīvi ir uzticējis Jēzum Kristum ir mūžīgi drošs Viņa rokās. Pāvils teica:

Kas mūs šķirs no Kristus mīlestības. Es esmu pārliecināts, ka ne nāve, ne dzīvība, ne enģeļi, ne varas, ne lietas esošās, ne nākamās, ne spēki, ne augstumi, ne dziļumi, ne cita kāda radīta lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības, kas atklājusies Kristū Jēzu mūsu Kungā!

Paldies Dievam. Mums ir simtprocentīga drošība Jēzū Kristū.

Bet tagad atpakaļ pie Tevis, kas varbūt neesi vēl nodevis visu Kristum. Kāpēc nē? Ko tu kavējies? Vai ir vērts pazust mūžīgi, ka turpretim vari dzīvot mūžīgā svētlaimē.

Noslēgšu ar mūsu teksta vārdiem:

Meklējiet to Kungu, kamēr Viņš atrodams, piesauciet Viņu, kamēr Viņš ir tuvu.

Āmen.